

NİHAİ HAKEM KARARI

Karar Tarihi : 25.11.2025
Referans No : 6002305826
Dava Dosya No : 8931705935

TARAFLAR

Şikayet Eden :

Temsilci/Vekil :

Şikayet Edilen :

ŞİKAYETE KONU ALAN ADI VE TESCİL EDEN KAYIT KURULUŞU

Şikayete Konu Alan Adları : “sonepar.tr” ve “sonepar.com.tr”

Tescil Eden Kayıt Kuruluşu : domain@gri.tr

USULİ İŞLEMLER

İstanbul Tahkim Merkezi (“İSTAC”) tarafından ’un (“Şikayet Eden”) başvurusu 27.10.2025’te teslim alınmıştır. Alınan başvuruyu inceleyen ISTAC, başvuruda birtakım eksiklikler tespit etmiş ve İnternet Alan Adları Uyuşmazlık Çözüm Mekanizması Tebliği (“Tebliğ”) uyarınca bu eksikliklerin giderilmesi için 30.10.2025 tarihli e-postası ile şikayet edene 5 günlük süre vermiştir. Şikayet Edene süresi içinde ilgili eksiklikleri gidermiştir.

Eksikliklerin giderilmesinden sonra ISTAC, 31.10.2025 tarihinde ’na (“Şikayet Edilen”) hakkında şikayet olduğuna ilişkin tebliğde bulunmuştur. ISTAC ayrıca ilgili kayıt kuruluşuna tebliğde bulunmuştur.

Şikayet edilen süresi içerisinde savunma dilekçesini iletmiştir.

Şikayet Edene, ihtilafın tek hakem tarafından çözülmesini talep etmiştir. Şikayet edilen bu hususa ilişkin itirazda bulunmamıştır. ISTAC tarafından, Dr. Eda GİRAY tek hakem olarak görevlendirilmiştir.

TARAFLAR ARASINDAKİ UYUŞMAZLIK VE BEYANLARIN ÖZETİ

Şikayetin konusunu “sonepar.tr” ve “sonepar.com.tr” isimli alan adları oluşturmaktadır. Şikayet Eden bu alan adının kendisine ait markalar ile iltibasa sebep olduğunu ileri sürmektedir. Şikayet Eden ve şikayet edilen tarafların beyanları özetle şu şekildedir:

1. Şikayet Edenin Beyanları

Şikayet Eden tarafından sunulan dilekçede ifade edilen hususlar özetle şöyle sıralanabilir:

Şikayete konu alan adı daha önce başka bir alan adı uyuşmazlık çözüm hizmet sağlayıcısı tarafından değerlendirilmiştir. Kötü niyet dışındaki unsurlar kabul edilmiştir. Ancak durum değişikliği bulunduğundan kötü niyet unsurunun tekrar incelenmesi gerektiği,

“sonepar.com” ve “sonepar.de” alan adlarının hak sahibi olan şikayetçi, elektrik dağıtımı ve endüstriyel elektronik sektörlerinde faaliyet gösteren SONEPAR ibareli markanın hak sahibi olduğu, Türkiye’de de yüksek bilinirliği bulunan SONEPAR markası çok sayıda ülke ve bölgede tescilli marka haklarına sahip olduğu, Şikayet edilenin basiretli bir tacir olarak alan adı başvurusu öncesinde araştırma yaparak hak sahipliği durumunu incelemesi gerektiği,

Rakip bir teşebbüs olan şikayet edilenin, “sonepar” ibaresinin .tr ve .com.tr uzantılı alan adlarını tescil ettirmesinin kamuoyu ve müşteriler nezdinde iki şirketin bağlantılı olduğuna dair izlenim yarattığı, Haksız yararlanma teşkil eden bu kullanım şikayetçinin ticari itibarını zedeleme potansiyeli barındırdığı,

Şikayet edilenin alan adı tescilini meşru kılacak bir hakkı bulunmadığı. Şikayetçinin kendisine markayı kullanma noktasında yetki veya lisans vermediği, Ticari ilişki bulunmadığı, Şikayet edilenin ticaret unvanı veya faaliyet alanının “sonepar” ibaresi ile bağlantılı olmadığı, Ayrıca şikayet edilen alan adını iyi niyetli biçimde kullanmadığı, Alan adı pasif bir sayfaya yönlendirildiği,

Kötü niyeti kanıtlayan hususlar; sayfa pasif durumda tuttuğu, şikayet edilen şirket şikayetçi şirketin faaliyet alanında faaliyet gösteren rakip şirketlerden olduğu, alan adında yer alan ibareyi tesadüfen seçmiş olmasının mümkün olmadığı, Ayrıca “sonepar” ibaresine ilişkin marka başvurusu da bu kötü niyeti gösteren emarelerden olduğu, 10.06.2025 tarihinde yapılan önceki alan adı şikayetinden sonra, 20.06.2025 tarihinde bu başvurunun yapılmış olması yine kötü niyeti kanıtlar nitelikte olduğu, Marka başvurusunun şirket yerine adına yapılmış olmasının da dikkate alınması gerektiği,

Yukarıda yer alan hususlarda beyanlarını sunan şikayetçi, başvurusunu devir talebi ile sonlandırmış ve şu eklere yer vermiştir: dünya çapında marka tescil listesi, WhoIs kayıtları, “sonepar” Google arama sonuçları, alan adlarının açılış sayfası görselleri, Ticaret Sicil Gazetesi, ilgili marka başvurusu, önceki hakem kararı, şikayet edilene gönderilen uyarı yazıları.

2. Şikayet Edilenin Beyanları

Şikayet edilen tarafından sunulan dilekçede ifade edilen hususlar özetle şöyle sıralanabilir:

Daha önce benzer bir başvuru yapıldığı ve kararın kesinleştiği, Bu nedenle mükerrer nitelikteki işbu başvurunun usulen reddine karar verilmesi gerektiği, Ayrıca başvuru beş bin kelimeyi aştığı ve dürüstlük kuralına aykırılık bulunduğu,

Alan adında geçen “sonepar” ibaresine ilişkin marka başvurusuna konu ibare şikayetçinin markası ile benzer olmadığı, Marka başvurusunun şikayet edilen şirket adına değil adına yapıldığı, Marka tescil sınıfı ile satışı düşünülen ürün grubu arasında uyumsuzluk bulunmadığı,,

Şikayetçinin işletmeden işletmeye satış yöntemi ile faaliyet göstermesi nedeniyle hedef kitlesinin tacirlerden oluştuğu ve basiretli tacirin kozmetik ürünler ile elektrik ürünlerini karıştırma ihtimalinin bulunmadığı,

Şikayetçinin ülke içi bilinirlik iddiaları yersiz olduğu, Google arama sonuçlarında firmaya ilişkin Türkçe dilinde sonuç bulunmadığı, Türkiye’de marka tescili yaptırılmadığı ve firmanın Türkiye’deki ticari etkinliğinin zayıf olduğu,

Şikayet edilen yukarıda yer alan beyanları sunmuş ve başvurunun reddedilmesini talep etmiştir.

OLAYLAR

Hakem tarafından sunulan belgeler ile erişime açık kaynaklar incelenmiştir. Bu incelemeler sonucunda:

Şikayet Eden şirketin “sonepar.com” adresinin 17 Haziran 1997 tarihinde tescil edildiği ve transfer işlemlerine kapalı durumda olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca ilgili internet sitesinin incelenmesi sonucunda ’nun faaliyet alanına ilişkin içeriklerin yer aldığı aktif bir site olduğu görülmüştür.

Şikayet konusu alan adlarından “sonepar.tr”nin 26 Ağustos 2024 tarihinde şikayet edilen adına tescil edildiği tespit edilmiştir. Diğer alan adı “sonepar.com.tr”nin ise 16 Eylül 2022’de tescil edildiği anlaşılmıştır. Alan adları 24.11.2025 tarihinde sorgulandıklarında pasif sitelere yönlendirdikleri görülmüştür.

Sunulan belgelerden anlaşıldığı üzere şikayetçi ilk olarak TOBB Uyum nezdinde şikayette bulunmuştur. 10 Haziran 2025’te yapılan şikayet 12 Haziran’da şikayet edilene tebliğ edilmiştir. Şikayet edilen cevabını 20 Haziran tarihinde iletmiştir.

Şikayet edilen şirketin yetkilisi , TÜRKPATENT nezdinde “sonepar” ibaresine ilişkin olarak marka başvurusunda bulunmuştur. 2025/078686 numaralı başvuru 20 Haziran 2025 tarihinde yapılmıştır. 24.11.2025 itibarıyla henüz tescil gerçekleşmemiştir.

Önceki hakem kararında yer alan ifadeler incelendiğinde anlaşılabacağı üzere şikayet edilen ilk başvuruda yaptığı savunmada şirket yetkilisi ’un eşi ile kurmayı planladığı kozmetik markası için bu alan adlarını tescil ettirdiğini ifade ettiği görülmüştür. Yapılan marka başvurusu bu hususla uyumlu olarak 35. sınıfta yapılmıştır.

DEĞERLENDİRME VE TESPİLER

İnternet alan adı yönetmeliği (“İAA Yönetmeliği”) Madde 27/1’e göre “Hakem, ilgili mevzuat, içtihatlar ve yargı kararlarını da göz önünde bulundurarak kararını vermektedir.” Bu çerçevede, hakem, değerlendirmelerini yaparken, Türkiye’deki Uyuşmazlık Çözüm Hizmet Sağlayıcıları bünyesinde verilen kararlar ile Dünya Fikri Mülkiyet Örgütü (“WIPO”) nezdinde Alan Adı Uyuşmazlıkları Yeknesak Çözümü Politikası (“UDRP”) uyarınca verilmiş olan kararları ve WIPO’nun seçilmiş UDRP soruları ile ilgili hakem görüşlerinin üçüncü baskısını (“WIPO Overview 3.0”) uygun düştüğü ölçüde dikkate almıştır.

USULE İLİŞKİN DEĞERLENDİRMELER

Öncelikle şikayet edilenin usule ilişkin itirazı incelenmelidir. Bu itirazda şikayet edilen özetle, başvurunun mükerrer nitelikte olduğunu ve kesinleşmiş hakem kararı bulunan bu hususun tekrar incelenemeyeceğini öne sürmüştür.

İnternet Alan Adları Uyuşmazlık Çözüm Mekanizması Tebliği md 7 gereğince “*Şikâyetçi, başvuruda bulunduğu UÇHS tarafından kendisine karar bildirilene kadar aynı şikâyet konusunda başka bir UÇHS’ye başvuruda bulunamaz.*” Ancak Türk alan adı uyuşmazlığı çözüm sisteminde uyuşmazlık neticelendikten sonra, aynı hususa ilişkin yeni bir başvuru yapılması mümkün olup, huzurda yapılan başvurunun incelenmesi önünde usuli bir engel bulunmamaktadır.

ESASA İLİŞKİN DEĞERLENDİRMELER

Şikayet Eden, İAA yönetmeliğinin 25/1 maddesi uyarınca, aşağıdaki üç hususun mevcudiyetini ortaya koymak zorundadır:

- İhtilaf konusu alan adının, sahip olunan ya da ticarete kullanılan marka, ticaret unvanı, işletme adı ya da diğer tanıtıcı işaretlerle benzer ya da aynı olması
- Alan adını tahsis ettiren tarafın bu alan adı ile ilgili yasal bir hakkı ya da bağlantısının olmaması
- Bu alan adının alan adı sahibi tarafından kötü niyetle tahsis ettirilmesi veya kullanılması.

Aynı maddenin ikinci fıkrası uyarınca, Şikayet Eden, bu üç şartın birlikte gerçekleştiğini (kümülatif olarak) ortaya koymalıdır. Bir başka ifadeyle, bu üç şart bakımından ispat yükü, kural olarak, Şikayet Eden üzerindedir.

1. İhtilaf konusu alan adının, sahip olunan ya da ticarete kullanılan marka, ticaret unvanı, işletme adı ya da diğer tanıtıcı işaretlerle benzer ya da aynı olması hususu

Şikayet edilenin itiraza konu alan adlarında yer alan “sonepar” ibaresi şikayet edenin “sonepar” markası ve 1997 yılından itibaren aktif şekilde kullanılan “sonepar.com” alan adın da yer alan SONEPAR ibaresi ile birebir aynı olduğu, şikayet edilenin alan adının ayırt edici bir unsur taşımadığı tespit edilmiştir.

Sonuç olarak İAA Yönetmeliği'nin 25/1 hükmünün (a) bendinde yer alan şartın şikayet eden lehine gerçekleştiği kanaatine ulaşılmıştır.

2. Alan adını tahsis ettiren tarafın bu alan adı ile ilgili yasal bir hakkı ya da bağlantısının olmaması hususu

Alan adını tahsis ettiren tarafın bu ad ile ilgili meşru bir menfaati bulunup bulunmadığı meselesi bakımından ilk olarak ifade edilmesi gereken, buna ilişkin ispat yükünün kimde olduğudur. İspat yükünün şikayet eden üzerinde olacağının düşünülmesi, WIPO Overview 3.0'nun 2.1. Bölümünde¹ de dikkat çekildiği üzere **yokluğu kanıtlamayı gerektiren imkansız bir yükümlülük** oluşturacaktır². Bu nedenle menfaatin yokluğunu ilk bakışta geçerli kabul edilebilecek şekilde ortaya koyan şikayet eden ilgili yükümlülüğünü yerine getirmiş sayılmalıdır.

Bu çerçevede somut olay değerlendirildiğinde: şikayet eden tarafından, alan adının pasif durumda tutulduğunu, tarafların rakip sektörlerde faaliyet gösterdiğini ve alan adının şikayet edenin markası ile iltibas yarattığı ileri sürülerek meşru menfaat yokluğuna dair ilk bakışta haklılık karinesi oluşmaktadır.

İspat yükünün kendisine geçtiği bu aşamada şikayet edilen taraf: ilk şikayet başvurusunda alan adını şirket yetkilisinin eşi ile kurmayı planladığı bir kozmetik markası nedeni ile tescil ettirdiğini iddia etmiş, mevcut başvuruda ise bu hususa hiç değinmeyerek şirketin bilişim faaliyetleri kapsamında tescil edildiğini öne sürmüştür. Bununla birlikte, şikayet edilen başvuru sahibi tarafından herhangi bir ticari faaliyet veya hazırlık aşamasına ilişkin belgenin sunulmadığı görülmektedir. Bu nedenle söz konusu marka başvurunun bu alan adı üzerinde mevcut ve yerleşik bir yasal hak yahut bağlantının varlığını tek başına ortaya koymak bakımından yeterli bulunmadığı değerlendirilmiştir.

Ayrıca dosya kapsamında tespit edilen tescil nedenine ilişkin bu farklı açıklamalar, her iki beyanın da gerçek dışı olduğuna ilişkin kanaat oluşturabilir niteliktedir³. İlk başvuruda yaptığı

¹ İlgili ifade orijinal dilinde şu şekildedir: “While the overall burden of proof in UDRP proceedings is on the complainant, panels have recognized that proving a respondent lacks rights or legitimate interests in a domain name may result in the often impossible task of “proving a negative”, requiring information that is often primarily within the knowledge or control of the respondent. As such, where a complainant makes out a prima facie case that the respondent lacks rights or legitimate interests, the burden of production on this element shifts to the respondent to come forward with relevant evidence demonstrating rights or legitimate interests in the domain name. If the respondent fails to come forward with such relevant evidence, the complainant is deemed to have satisfied the second element.”

Çevrimiçi: <https://www.wipo.int/amc/en/domains/search/overview3.0/#item21>

² Yine aynı hususta incelenebilir: OSRAM GmbH. v. Mohammed Rafi/Domain Admin, Privacy Protection Service INC d/b/a PrivacyProtect.org Case No. D2015-1149.

³ Aynı yönde bakınız: LIDL Stiftung & Co. KG v. Iomhar O’Sullivan Case No. D2016-1396. “He also gave contradictory explanations as to why he registered the disputed domain name. As alleged by Complainant and not rebutted by Respondent, in a telephone conversation in October 2015 Respondent claimed it referred to initials of his colleagues. Later, he switched his explanation to the alleged project “Lab for Innovative Distance Learning”. Contradictory explanations for the choice of a domain name can be an indicator of the falseness of both

savunmasında kozmetik markasına dair açıklamalarda bulunan şikayet edilenin bu başvuru bakımından bilişim faaliyetleri kapsamında tescil iddiasında bulunması her iki iddianın da kurgusal olduğunu düşündürmekte ve meşru menfaatin ortaya konulamadığına karar verilmesi gerekmektedir.

Bu çerçevede, şikayet edenin alan adı üzerinde şikayet edilenin yasal hakkı ya da bağlantısının bulunmadığını prima facie (ilk bakışta yeterli görülen şekilde, ispat yükünü karşı tarafa geçirecek düzeyde) ortaya koyduğu; şikayet edilenin ise bu durumu aksini ispat edecek nitelikte meşru menfaat ya da yasal dayanak ortaya koyamadığı değerlendirilmiş olup, İAA Yönetmeliği'nin 25. maddesinin birinci fıkrasının (b) bendinde belirtilen şartın şikayet eden lehine gerçekleştiği kanaatine ulaşılmıştır.

3. Bu alan adının alan adı sahibi tarafından kötü niyetle tahsis ettirilmesi veya kullanılması hususu

Alan adının alan adı sahibi tarafından kötü niyetle tahsis ettirilmesi veya kullanılması şartı bakımından üç durumun incelenmesi gerekmektedir:

a. Bilme varsayımı

WIPO Overview 3.0'nun 3.2.2. Bölümünde ve WIPO kararlarında kendisinde yer bulan bilme varsayımı (knew or should have known), şikayetçinin markasının şikayet edilece bilindiğinin varsayıldığı durumu işaret eder. İnternetin ve arama motorlarının yaygınlığı ve küresel erişim gücüne dikkat çeken bu varsayım, şikayet edenin markasının ayırt edici olması ve yaygın bilinirliğe sahip olması hallerinde ortaya çıkar. Böyle bir durumda şikayet edilenin tescil etmek istediği alan adının şikayet edene ait bir marka ile aynı olduğunu fark etmiş olması beklenir. Bilme varsayımı, kötü niyetin varlığını göstermektedir.⁴

Tespit edildiği üzere şikayet eden ve şikayet edilen elektrik-elektronik sektöründe faaliyet gösteren şirketlerdir. Sunulan belgelerde yer alan bilgiler ve yapılan inceleme sonrasında küresel bilinirliğinin kabulü gereken şikayet edenin markasının aynı sektörde faaliyet gösteren şikayet edilen tarafından bilinmediğini iddiası hayatın olağan akışına aykırıdır. Kaldı ki, basiretli olma yükümlülüğü bulunan şikayet edilenin, şikayet edenin faaliyetleri düşünüldüğünde bilmesi gerektiği kabul edilmelidir.

Bilme varsayımı bakımından dikkat çekilecek son husus, siber işgalcilik faaliyetidir. WIPO bilme varsayımını açıkladığı başlık altında yerellik iddiasının internetin sınır tanımazlığı ile çeliştiğine dikkat çeker. Bu nedenle şikayet edilenin, şikayetçinin markasının Türkiye'de

assertions.” Aktarıldığı üzere bu kararda da şikayet edilen alan adının tescili için neden başvurduğuna dair gerekçesini değiştirmiş, bu durum da her iki gerekçenin de gerçek dışı olduğunun kabulü ile sonuçlanmıştır.

⁴ Şikayetçi ile aynı sektörde faaliyet gösteren şikayet edilenin şikayetçinin markasından haberdar olduğunu kabul eden WIPO Panel kararı: Tine Hagemeister v. Stephen Jonathan Dight Case No. D2015-0709. Orijinal ifadesi ile: “Both parties have an intensive background in the same sector; both working in leading local real estate businesses. Besides, the Respondent acknowledges being a competitor of the Complainant. The Panel finds that this is enough to suggest previous awareness of each other prior to the registration of the disputed domain name. Such is the case to understand the descriptive profile that the Respondent makes about the Complainant. Therefore, the Respondent knew of the existence of the Complainant's business.”

bilinmediği ve dolayısıyla faaliyet alanlarının coğrafi manada kesişmediğine dair iddiası dayanaksız kalmakta ve bilme varsayımının kabulüne engel oluşturmamaktadır.

b. Pasif tutma

Dosya kapsamındaki delillerden ve yapılan incelemelerden anlaşılabacağı üzere uyumsuzluk konusu alan adlarının tescil tarihlerinden itibaren 1 ve 3 yıllık süreler geçmiştir. Görüldüğü üzere geçen sürelerle rağmen bu adresler sorgulandığında herhangi bir aktif web sitesi bulunmamaktadır.

Pasif tutma tek başına kötü niyet göstergesi olamaz. Ancak diğer hususlarla birlikte değerlendirildiğinde kötü niyet kanaatini güçlendirici bir etki meydana getirebilecektir. WIPO'nun D2024-0307 numaralı kararı incelendiğinde⁵ görüleceği üzere panel somut olaya paralel olarak hem bilme varsayımı hem pasif tutmanın varlığını tespit etmiş ve bu hususu kötü niyet başlığı altında değerlendirerek kötü niyetin varlığına kanaat getirmiştir.

c. Şikayet sonrası marka başvurusu

Şikayet edilen şirketin yetkilisi tarafından yapılan marka başvurusunun, alan adlarını 1 ve 3 yıl önce tahsis ettirmişken, ilk şikayetin kendisine tebliğ edildiği tarihten birkaç gün sonra gerçekleştirilmesi, söz konusu marka başvurusunun planlı bir ticari faaliyetin sonucu olmaktan ziyade alan adı üzerine meşru menfaat iddiası için zemin yaratmak saikiyle yapıldığı kanaati uyandırmaktadır.

Şikayet edilenin tüzel kişilik ve gerçek kişi bakımından yapmış olduğu ayrıma ilişkin değerlendirme ise tutarsızlık üzerinden yürütülmelidir. Şikayet edilen, ilk şikayet bakımından sunduğu beyanlarında şirket adına tescil edilen alan adı üzerinde meşru menfaatini kanıtlamak amacı ile yapmış olduğu marka başvurusunu dayanak gösterirken, işbu şikayet bakımından sunmuş olduğu beyanlarda markanın şirket temsilcisi adına yapıldığı ve şirket ile ilgisi olmadığı

⁵ Bilme varsayımının uygulandığı ve pasif tutmanın söz konusu olduğu bir dosya kapsamında WIPO hakemlerinin kötü niyetin varlığına kanaat getirdiği uyumsuzluk için bakınız: AXA SA v. goodgo daddy1, bangkok Case No. D2024-0307. Orijinal ifadesi ile: “Bad faith registration can also be found where respondents “knew or should have known” of complainant’s trademark rights and nevertheless registered a domain name in which they had no rights or legitimate interests. See Accor S.A. v. Kristen Hoerl, WIPO Case No. D2007-1722. Here, the AXA Mark represents the goodwill of a well-known global insurance company. Based on Complainant’s submissions, which were not rebutted, Respondent likely knew of Complainant’s AXA Mark when it registered the Domain Name, which is almost identical to Complainant’s AXA Mark but for the addition of the geographic descriptor India. Based on Complainant’s submissions, which were not rebutted, the Panel finds that Respondent knew or should have known of Complainant’s well-known AXA Mark, when it registered the Domain Name.

The fact that the Domain Name does not resolve to an active website does not obviate a finding of bad faith use of the Domain Name. When a domain name is being passively held, the question of bad faith use does not squarely fall under one of the aforementioned non-exhaustive factors set out in paragraph 4(b) of the Policy, and section 3.3 of the WIPO Overview 3.0, instructs that panels should examine the totality of the circumstances in each case and that the following factors that have been considered relevant in applying the passive holding doctrine: “(i) the degree of distinctiveness or reputation of the complainant’s mark, (ii) the failure of the respondent to submit a response or to provide any evidence of actual or contemplated goodfaith use, (iii) the respondent’s concealing its identity or use of false contact details (noted to be in breach of its registration agreement), and (iv) the implausibility of any good faith use to which the domain name may be put.” Id.”

ifadelerine yer vermiştir. Çelişkili beyanlar nedeniyle marka başvurusunun mevcut şikayet ile bağlantılı olmadığını kabul etmek mümkün olmayacaktır.

WIPO tarafından Skyscanner Limited v. Tahir Manzoor kararında⁶ yer verildiği üzere, şikayet edilen savunmasında marka başvurusu ile ilgili beyanda bulunmamış olsa dahi bu durumun incelenmesi gerekir. Çünkü şikayet sonrası yapılan marka başvurusu sonradan yaratılmış delil niteliği gösterecektir ve inandırıcılığı sarsıcı etki yaratacaktır. Somut olayda da benzer bir durumun varlığı göze çarpmaktadır. Bu durum ise şikayet edilenin kötü niyetine delalet etmektedir.

Kötü niyet bağlamında incelenen; bilme varsayımı, pasif tutma ve şikayet sonrası marka başvurusu hususları kötü niyetin varlığını kabul etmeyi gerektirmekte olup İAA Yönetmeliği'nin 25. maddesinin birinci fıkrasının © bendinde belirtilen şartın şikayet eden lehine gerçekleştiği kanaatine ulaşılmıştır.

KARAR

Yukarıda yapılan tüm değerlendirmeler neticesinde, Yönetmeliğin 25. maddesin 1. fıkrasındaki üç şartın birlikte gerçekleşmiş olduğu kanaatine varılmış ve Yönetmeliğin 27. maddesi uyarınca ihtilaflı sonepar.tr ile sonepar.com.tr şeklindeki alan adlarının şikayet eden tarafa **DEVREDİLMESİNE** karar verilmiştir.

Tek Hakem
Dr. Eda GİRAY

Tarih: 25.11.2025

⁶ Skyscanner Limited v. Tahir Manzoor Case No. D2023-1089. Kararın ilgili kısmı orijinal ifadesi ile şu şekildedir: “Although the Respondent’s reply did not specifically address bad faith, the Panel is obliged to consider the possibility that the Respondent’s pending trademark application could possibly be construed as evidence of good faith ownership of relevant trademark rights. In the end, the Panel views the belated filing as self-serving and unpersuasive, as the so-called rights only came into existence after notice of the Complaint was received. As such, the Respondent’s application can rightfully be regarded as an example of manufactured evidence, which is insufficient to overcome the other factors set out above in favour of the Complainant’s position.”